

3627

פרוטוקול מס' 3/50

מישיבת וועדת הכספים

ביום ד', י' באדר א' חשי"ט - 18.2.1959 בשעה 09.00

ג כ ח ו : חברי הוועדה:
 י. גורי - יו"ר
 מ. אולמרט
 י. בדר
 ש. דיין
 א. כהן
 ש. לורנץ
 י. רוקח
 י. קרגמן

מוזמנים:
 ד"ר לוטן - מנהל המוסד לביטוח לאומי
 מר רמון - מטעם המוסד לביטוח לאומי
 מר ש. סורוקר - הממונה על התקציבים
 מר קוזלוב

- סדר-היום:
1. אישור צווי המכס (מס' 34 ומס' 36)
 2. אישור העברות מסע"ף לסע"ף.
 3. המוסד לביטוח לאומי

- - -

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

מר ש. בזק: וועדת המשנה בראשותו של קרגמן החליטה פה אחד לאשר שני צווי מכס (תיקון) (מס' 34) (מס' 36):
 הראשון - בא כדי להבטיח שבחוק הסך של 75 ל"י לא יכללו שנית מצרכים עליהם הפטור הוא כמותי; השני - מכוון לכוהלים כבדים שהובאו עד כה לתעשייה מסויימת ואילו עכשיו משתמשת בהם תעשייה אחרת. על הכוהלים שהובאו לצורך התעשייה הראשונה הוטל מכס בשעור של 35% ואילו על אלה שהובאו לצורך התעשייה השניה היה פטור מלא. חפשו את שביל הבייניים והוסכם להטיל על שתי התעשיות גם יחד מכס בשעור של 10%.

היו"ר י. גורי: אני מניח כי וועדת הכספים מאשרת את החלטת וועדת המשנה.

מר ש. בזק: וועדת המשנה בראשותו של קרגמן אישרה פה אחד בקשות לשינויים בתקציב שהובאו לפניה: שלש בקשות של משרד הבריאות, שתי בקשות של משרד החינוך והתרבות, בקשה אחת של משרד החקלאות, שתי בקשות של המטרה, בקשה אחת - תקציב פיתוח בניינים ומוסדות צבוריים, שלש בקשות של תקציב פיתוח תעשייה ומלאכה ובקשה אחד בסע"ף קרנות ומפעלים שונים.

היו"ר י. גורי: אני מניח כי וועדת הכספים מאשרת את החלטת וועדת המשנה.

מר ש. בזק:
וועדת המשנה בראשותו של מר גורי החליטה להציע למליאת וועדת הכספים להמליץ בפני הכנסת להביא לקריאה ראשונה את הצעת החוק של חבר הכנסת איכילוב בענין תיקון חוק הארנונה. עד כה, אם היה נכס בבעלות משותפת, אפשר היה לדרוש את מלוא התשלום מאדם אחד, ואף לא היתה כל חובה לפנות לאנשים אחרים. לפי ההצעה המונחת עתה לפניכם לא יידרש תשלום ארנונה בעד חלק בבנין שהוא בבעלות משותפת מאדם שאיננו בעליו כל עוד נתקיים אחד מאלה: קיימת הכנסה מאותו חלק בבנין; בעל אותו חלק בבנין גר בבנין; שם בעל אותו חלק בבנין ומענו ידועים. ועד להכרעה בערעור לא ייגבו תשלום ארנונה ממנו בעד אותו חלק בבנין שאינו בבעלותו.

היו"ר י. גורי:
אנו חוזרים להצעה בענין המוסד לביטוח לאומי.
רשות הדבור לד"ר לוטן.

ד"ר ג. לוטן:
ברצוני לחזור ולהדגיש, כי אין בהצעה זו כדי להטיל עול נוסף על המשק. אין זו אלא העברה מקרנות מסויימות לקרן זקנה ושאיירים.

למעשה גם המעבידים וגם העובדים העצמאיים ישלמו עוד פחות מששילמו עד כה. אני חוזר על הסכומים: דמי הביטוח למבוטח שאינו עובד שכיר ואינו עצמי יהיה 3,2% במקום 2,9%, וביחס לעובדים עצמאיים תשלום המעבידים יהיה במקום 3,3% - 3,5%.

כן מתבקשת הוועדה לאשר הודעת שר העבודה בענין השתתפות האוצר - זו הפעם הראשונה - בתקציב ביטוח זקנה ושאיירים בסך של 4,5 מיליון. סך של 3 מיליון נכלל כבר בהצעת התקציב הקודמת, אלא שהוצא למטרות אחרות.
לבסוף מתבקשת הוועדה לאשר את השינויים, הגדלת המינימום והמכסימום, של הסכומים לפיהם משתלמים דמי ביטוח.

י. רוקח:
הייתי רוצה לדעת מה הסכום הניתן כקיצבת-זקנה?

ד"ר ג. לוטן:
הצענו אמנם להעלות את השעור, אולם אין זו העלאה מעשית. לא הטלנו הגדלה נוספת על המשלם, אלא הקטנו הקרנות האחרות. בקרן השוואה ומילואים תהיה הקטנה ניכרת, מ-1% ל-1/2%. לעומת זאת תהיה העלאה בהכנסה המובאת בחשבון לתשלום דמי ביטוח. עד כה היה המכסימום 300 ל"י, ואילו עכשיו, מעתה ואילך, 360 ל"י.

לשאלתו של ח"כ רוקח בענין שעור הקיצבה. גם שעור זה משתנה לפי תנודות האינדקס. בסכומים עגולים זה מסתובב סביב ארבעים ל"י לחודש ליחיד וששים ל"י לזוג.

מר רמון:
העלאת המכסימום ממנו משתלמים דמי ביטוח מ-300 ל"י ל-360 ל"י משפיעה על הגימלאות לטובת המבוטחים. הגימלה הניתנת לנפגעי עבודה ואמהות צמודה להכנסת המבוטח. היום, לגבי נפגעי עבודה, זה מוגבל עד ל-6 1/4 ל"י ליום תשלום מכסימלי. עם השינוי יעלה המכסימום ל-7 1/2 ל"י ליום. הוא הדין לגבי אמהות.

אשר לזקנה, הרי השינוי הוא בשני כיוונים בלבד: האחד - לאור ההצמדה לאינדקס, ועם השינויים באינדקס חלים שינויים בגובה הקיצבה, השני - הועלה הסכום שמותר לאדם להשתכר ונכלל זאת הוא נשאר זכאי לקיצבת זקנה מ-100 ל"י ל-120 ל"י לחודש.

י. רוקח:
כמה זקנים יש היום במדינה?

מר רמון:
אנו משלמים היום דמי קיצבה ל-40 אלף זקנים, דבר המסתכם בסכום של 22 מיליון ל"י לשנה. 3% מהם, כ-1200, יש להם יותר משני ילדים שלא הגיעו לגיל 14.

ש. דיין:

דברחם על המכסימום, אולם מה בדבר המינימום?

ד"ר ג. לוטן:

בפעם הראשונה לאחר חמש שנים אנו מגדילים ב-20%.
עד כה זה הסתכם ב-25 ל"י, ומעתה ב-30 ל"י לחודש.

ועתה להשתתפותו של האוצר. בפעם הראשונה בשנת
התקציב 1959/1960 ישתתף האוצר. כזכור הוכנס בתקציב השנה הקודמת סך
של 3 מיליון ל"י, אולם בתקציב הנוסף נמחק. השתתפות האוצר השנה תהיה
בסך של 4,5 מיליון ל"י ו-1,5 מיליון מזה מיועדים לפיצוי על המסיקה
שנעשתה בשנה השוטפת.

אשר לאלמנות. אם סיבת הפטירה של המבוטח באה
כתוצאה מפגיעה בעבודה, מקבלת האלמנה שיעור מסויים ממשכורת בעלה עד
מכסימום של 187,5 ל"י לחודש. אם המות היה רגיל, מקבלת האלמנה מכסימום
של 97 ל"י לחודש לפי מספר הילדים. וזו הוצאה שנתית של 4 מיליון ל"י.
אם האלמנה לא הגיעה לגיל ארבעים - היא מקבלת מענק חד-פעמי בסכום השווה
לפנסיה שנתית - תשלום בעד 12 חודש. אם יש לה ילדים - היא מקבלת בעבודה
הילדשים כל עוד אינם מבוגרים וברגע שהיא נשאת שנית היא מפסיקה לקבל,
אלא בעבור הילדים, ומקבלת בעצמה שיעור מענק חד-פעמי.

י. רוקח:

בהשוואה למה שקיים באירופה, האם השתתפות הממשלה
היא גדולה או קטנה?

ש. לורנץ:

מה תהיה עמדת הביטוח הלאומי אם נשנה ונבטל את
ענין ההגבלה במספר הילדים?

היו"ר י. גורי:

חשובת המוסד תהיה פשוטה מאד: אם תיתנו לנו כסף
נוכל לבצע את הדבר.

י. רוקח:

איני מתאר לי שיכול אדם להתקיים על סך של ארבעים
ל"י בלבד.

ח. רובין:

ברצוני להפנות את תשומת לבכם לפסק הדין של
השופט עציוני בבית המשפט המחוזי. עובד מסויים
קיבל סך של 25 אלף ל"י פיצויים. וסך זה הועבר מיד למוסד לביטוח לאומי,
וזאת לפי החוק. נכון שסכום הפיצויים מורכב משנים: נזקים מחדש ופיצויים
בעד כאב וסבל. נכון שיש מקום להחזיר למוסד לביטוח לאומי אותם סכומים
הנובעים מן הנזקים, אולם אין להחזיר לביטוח לאומי סכומים הנובעים
מכאב וסבל. גם השופט בפסק הדין העיר, כי הוא את החוק בענין זה כעוול
קשה לנפגע. שאלתי היא: האם אין המוסד לביטוח לאומי או מועצת הביטוח
הלאומי מציעים חיקון בענין זה כדי לתקן עוול שנכנס לחוק?

בחוק הביטוח יש שלושה סוגי מבוטחים: עובד עצמאי,
שכיר ועובד שאינו שכיר ולא עצמאי. יש מקרים שאדם הפסיק עבודתו למשך
תקופה מסויימת בגלל מחלה. השאלה היא: מה הדין בתקופת הביניים?

ואשר לענין הפיגורים. קשקש המוסד לביטוח לאומי
קרו מקרים שאנשים לא שילמו את הסכומים בחדשים הראשונים לקיום הביטוח,
דבר השולל ממספחתם אפשרות קבלת גימלת שאירים. השאלה היא: אם אי אפשר
למצוא דרך לפחרון הבעיה?

חוק הביטוח הלאומי הוא מסובך דיו. אדם רגיל, שאינו
משפטן, אף אינו יכול לדעת מתי הוא מפגור ומתי לא. אם כי מטיל הדבר מעמסה
משרדית רבה על המוסד, הייתי מציע להנהיג התראה משרדית במקרה של התחלת
פיגורים.

כן הייתי חושב שיש לקבוע את הארכה לא לפי זמנים,
אלא לפי סכומים.

ועוד. אם חדל האדם לשלם תוך תקופה מסויימת,
יש צורך לתת לביית המשפט רשות לפסוק, שאין הדבר שולל ממנו זכות לגימלה.
כי יתכן והפסיק האדם תשלומיו בגלל איזה כוח עליון.

היו"ר י. גורי: אנו עוסקים בענין אלה בשני מישורים: וועדת העבודה היא הדנה בחוק זה ועוסקת בהכנסת השינויים והתיקונים בו. אלינו הגיע הדבר בקונטקסט של ענין מסויים. ואין אנו יכולים לפלוש לתחום עבודת וועדה אחרת.

אנו מוכנים להמציא להנהלת המוסד ולוועדת העבודה את פרוטוקול הישיבה הזאת. אולם לא יהיה זה מן הסדר הטוב אם ניכנס לדיון בענינים שמתפקידה של וועדת העבודה לטפל בהם.

שאלות שנחעוררו ואין להם קשר עם הסמכויות שלנו - יועברו לוועדת העבודה, אולם ברצוני להוסיף, כי הודעתי כבר בישיבה הקודמת, שאני עומד במגע עם שר האוצר, שר העבודה וד"ר לוטן בענין הגשמת התכנית שלנו להורדת עומס השמירה על משקי הספר בעזרת קרן השוואה.

ד"ר ג. לוטן: ברצוני רק להדגיש, כי כל השאלות שעורר חבר הכנסת רובין מחייבות שינוי החוק. דרך אחרת לתיקון הדברים האלה אין. אני כנציג שר העבודה בענין זה אוכל לתת תשובה ביחס לאותם שינויים בחוק, שאינם קשורים כלל וכלל עם הנושא בעומד עתה לדיון. ברצון אמציא ^{בכ"ח} לחבר הכנסת רובין את עמדת המוסד בענין זה. אז מהיה בידי האפשרות לנקוט בכל הצעדים הדרושים לתיקון המעוות, אם יראה שיש מעוות.

על כל פנים הייתי מבקש מן הוועדה לתת את דעתה להצעה המונחת היום לפנייה.

היו"ר י. גורי: אני מבין שאין התנגדות לאשר ההצעה שהובאה לפנינו.

ההצעה - אושרה.

(המשך רשמה עע)

לפני כן רשמה אם
עצ.

הי"ר י. גורי:

בדיון שקיימנו בקשר לבלו על הדלק
קיבלנו ביאורים כלליים בקשר לדלק,
אולם מתוך השאלות שהוצגו ע"י חברי הוועדה נתברר, כי רצוי שנשמע
ביאורים ספציאליים יותר, ועל-כן הזמנו לישיבה זו את מר קוזלוב.

י. קוזלוב:

לאחר השינויים שחלו במחירי הדלק,
הבאתי לחברי הוועדה את הטבלה

הבאה:

בטעיף א' ישנו סיכום של תצרוכת
הדלק לטונות וההכנסה הכוללת מכל מוצר ומוצר. חברי הוועדה
ביקשו לדעת את ההכנסות מדלק בצורה של מסים ישירים - 3 העמודות
הראשונות נותנות את המחיר הסופי לצרכן, כמה מזה לקרן ההשוואה
וכמה מזה מסים לפי חוק הבלו.

בקשר למיכליות הדלק שנחכרו בזמן
מבצע סיני, בשנת התקציב הנוכחית תמתיים תקופת החכירה של כל
האניות היקרות שחכרנו, והסעיף הזה לא יופיע יותר.

בסעיף ב' של הטבלה מופיעה החזרת
יוקר הדלק למפעלים גדולים המקבלים למעשה את המזוט במחיר הקרן.
זו לא טובסידיה - הם מקבלים בחזרה את ההפרשה לקרן ההשוואה.

סך-הכל המופיע בטבלה עולה נמקצת
על הרשום בתקציב, ועל-כך יש לי שתי הערות: המחירים של היום הם
המחירים הנמוכים ביותר ששררו אי-פעם מאז מלחמת קוראה. איננו
מאמינים שהם יחזיקו מעמד במשך כל השנה התקציבית, ובמידה שהמחירים
יעלו ההכנסות לקרן ההשוואה תקטנה, אין להניח שדמת המחירים במשך
השנה תהיה לפי האומדן כאן.

יתר-על-כן, ועדת המל"ח מחדשת את
פעילותה, אין ספק שיהיו הוצאות סיוחדות בקשר לבטחון, ועל-כן אני
חושב כי האומדן שישנו בתקציב הוא למעשה הריאלי, והסיכום כפי
שמופיע בטבלה הוא יותר מדי אופטימי.

י. בדר: מה פירוש הסעיף - מיכליות חכרות הדלק?

י. קוזלוב: באמצע מספר סואץ, שבא בעקבות מלחמת
סיני, קוצצה באופן ניכר אספקת הדלק
לארץ, ובאותו זמן הוחלט על בניית צינור הדלק לאילת. הממשלה רצתה
להבטיח שתהיינה מיכליות אשר תסכמנה לפרוץ את הדרך לאילת וחכרה
כמה מיכליות במחירי השיא. הן נחכרו לתקופה של שלוש שנים, הטמתיים
באמצע השנה הבאה. המיכליות נחכרו במחיר גבוה מהמחיר השורר כיום,
ובזמנו הובטח לחברת הדלק, כי ההפרש בין מחיר ההחכרה למחיר השוק
יכוסה ע"י קרן ההשוואה. הדלק נמכר בארץ לפי מחיר השוק, ולו מחיר
השוק היה גבוה יותר, ההפרש היה הולך בתור הכנסה לקרן ההשוואה.
למעשה, הממשלה חכרה אח האניות, וחברת הדלק מופיעה בתור סיכון בלבד.

י. בדר: מה פירוש הסעיף - החזרות מקרן

ההשוואה?

י. קוזלוב: ישנם מפעלים שמטעמים טכניים צריכים

להשתמש במזוט קל, שהוא יקר יותר.

במקרים הביוחרים האלה אנו מאפשרים לקנות את הדלק במחיר הקרן,
ללא כל תשלום לקרן ההשוואה.

ע.ע.

י. בדר:

למה אתם עושים זאת, סחוך רחמים,
פירוסקציה, גישה חיובית? מכל מקום,
אין זו גישה מסחרית.

י. קוזלוב:

מפעל "נשר", למשל, שתהליך הייצור
שלו מאפשר לו שימוש במזוט כבד,
איננו חייב בכל תשלום לקרן ההשוואה. לעומת זאת, מפעל כמו תמוע,
שמטיבות טכניות אי-אפשר להשתמש בו במזוט כבד, חייב בתשלום לקרן
ההשוואה, אנו חושבים שבמקרה השני אין להטיל כל תשלום לקרן ההשוואה,
צריך לאפשר להם קניית הדלק במחיר הקרן.

ש. סורוקר:

למעשה, אלה הם צרכנים גדולים של מזוט
קל.

י. בדר:

אני יכול עוד להבין כאשר מחזירים את
ההפרשה לקרן ההשוואה לרכבת, ל"דשנים
וחמרים חימיים", ל"סקורות" וכו', שהם מפעלים ממלתיים, אולם אינני
סבין כאשר מחזירים זאת ל"ספן", אני חדשן שזוהי סתם מתנה.

י. קוזלוב:

זהו מפעל שמבוסס למעשה על ייצוא בלבד,
והוא לא יוכל להתחרות עם מפעלים דומים
בחו"ל כאשר לא יקבל את הדלק במחיר בינלאומי, עלי לציין, שגם
מפעל זה עושה כעת את כל הסידורים כדי לעבור לשימוש במזוט כבד.

מ. אולמרט:

האם ישנם עוד מפעלים השתמשים במזוט
קל שמקבלים אותו במחיר הקרן?

י. קוזלוב:

אם מפעל כזה מייצר לייצוא ויכול להוכיח
שהוא איננו יכול להתחרות במחירים
בינלאומיים, אף הוא יקבל את הדלק במחיר הקרן.

י. בדר: באיזה דרג מחליטים על כך?

י. קוזלוב:

בדרג של שרים.

י. בדר:

לגבי מפעלים ממלתיים, אני חושב
שזה מסלף את התמונה הממשלתית של ריווחים
והפסדים, אולם סוף-סוף מעבירים מכיס לכיס, אולם לגבי מפעלים
פרטיים, אני רואה בזה דבר חמור.

הי"ר י. גורי:

במה אתה רואה את העזקן העיקרי?

י. בדר:

אין זה מעניינה של הממשלה לתת
סיבסידיה מיוחדת למפעל שמפסיד,
אם בצורת רשיון ייבוא שמוכרים מיד, או בצורת הנחה במחיר
הדלק. בזכות ההקלה הזאת, יוכל כל מפעל, שיימצא בכצב קשה, לפנות
לממשלה בבקשה לתת לו כסף, האם תינתן הקלה כזאת לכל מפעל שלא
יוכל להתחרות במחירים בינלאומיים?, ואם לא תינתן, מדוע ניתנת
הקלה כזאת דוקא ל"ספן"?

הי"ר י. גורי:

במה אתה רואה את העזקן העיקרי,

בזה שנותנים סיבסידיה למפעל לא

ממשלתי, או בזה שנותנים אותה בצורה מוטוויית?

אשר לטענה שניתנת סובסידיה למפעל לא
ממשלתי, הרי ידוע שחלק מהסובסידיות הן סובסידיות למפעלים לא
ממשלתיים.

אם הסובסידיה מוצדקת במקרה זה או לא,
לא תמיד אפשר לדעת בגלל מה צריך לתת סובסידיה למפעל, מדוע הוא
מפסיד, אם מפני שכר העבודה גבוה מדי, או מפני שיש בזבוז בהנהלה,
נותנים למפעלים סובסידיות כדי לעודד אותם.

מכיון שנותנים סובסידיות גם למפעלים
לא ממשלתיים, ולא תמיד יש בטחון מלא שהיא באמת מניעה להם,
מדוע המקרה הזה כה חסור בעיני חבר הכנסת בדר, במה הוא רואה את
החומרה המיוחדת?

י. בדר:
"ספן" מקבל סובסידיה בעד ייצוא כמו
כל מפעל אחר, לפי מיטב ידיעותי, הוא
אפילו מקבל סובסידיה כפולה, כי נוסף לסובסידיה בעד כל דולר
שהוא מרוויח, הוא מקבל הקצבה של מטבע זר בעד החומר הגלמי,
מה שלא מקבלים מפעלים אחרים. אני מבין שנותנים סובסידיה
לייצוא, אפשר להגיד שזה תיקון לשער המטבע, אולם פה ניתן סכום
עגול שאין לו כל קשר עם שום קנה מידה של ייצוא.

אני שולל כל סובסידיה מיוחדת, כי יש
בזה מתנה, אני שולל גם סובסידיה למפעלים ממשלתיים או חצי
ממשלתיים, אבל לגביהם יש לי נחמה שזה רק סילוף בפנקסנות,
דבר הפוגע ביציבות.

היו"ר י. גורי:
אני מבין שלדעתו של חבר-הכנסת בדר
צריך לקבוע זאת בתקציב, ובמידה שצריך
לתת סובסידיה, שיתנו אותה באופן ישיר.

י. בדר:
אז תהיה לי אפשרות להתנגד.

היו"ר י. גורי:
ועדת הכספים איננה מאשרת את הסובסידיה
לכל מפעל ומפעל.

ש. דיין:
כמה מתצרוכת הנפט שלנו אנו מספקים
מייצור טקומי?

האם יש לנו חוזים לאפקת נפט לכמה שנים,
האם יש לנו רזרבות לשעת-חירום?

מה הן השקעות המדינה בקידוחי נפט, מה
הן ההשקעות של זירמים אחרים בקידוחי נפט, ומה הן הפרטמפקטיבות
מהקידוחים האחרונים?

י. רוקח:
מה פירוש הסעיף - הפרשים מדלק חלץ?

י. קוזלוב:
להערוותיו של חבר הכנסת בדר, נערך כעת
מבצע להעביר מפעלים גדולים משימוש במזוט
קל לשימוש במזוט כבד. למעשה, כל התעשייה הכבדה בארץ עברה לשימוש
במזוט כבד, מלבד כמה מפעלים יוצאים מן הכלל, שגם הם עושים את
כל הסידורים כדי לעבור לשימוש במזוט כבד. חשבנו, כי מאחר שמפעל
אחד כבר משמש במזוט כבד והשני עדיין לא, אין טעם שהאחד ישלם
סחירים כה גבוהים, אולם גם הבעיה הזאת תמצא את פתרונה במשך
החדשים הקרובים.

"חלץ" מספקת לנו 110,000 טון נפט
לשנה, ובתי הזיקוק - 1,300,000 טון נפט לשנה. כמות המזוט
המופקת בבתי הזיקוק איננה מספיקה, ואנו מייבאים את היתרה מ"ל".

לפי חוק הנפט, חייבים המפיקים לספק את חצרוכה הארץ במחירים בינלאומיים השוררים במזרח הים התיכון. מחיר הנפט הגלמי המוכא מפרס הוא קצת גבוה יותר, ואת ההפרש אנו גובים לקרן ההשוואה.

אשר לסיכויים למציאת נפט, הדבר היחיד שיטנו היום בעין הוא הגז בזוהר, שחשוב בשבילנו לא פחות מנפט, כי גז הוא תהליף מצויין למזוט, וזה חסכון ישיר במטבע חוץ. אם הטכנה הזו תמלא כווננו בגז, ההערכה היא ש"זוהר" תיתן גז בקלות כמות שמפיקים נפט ב"חלץ". שני המקורות האלה ביחד יספקו כ-20% מהתצרוכה, גם ב"חלץ" וגם ב"זוהר" ישנם תנאים טכניים האפשריים לרוקן את הרזרבות בתקופה קצרה באופן יחסי.

- מ. אולמרט: מה המצב במכתש הקטן?
- י. קוזלוב: בינתיים קודחים.
- י. רוקח: מה בקשר לקידוחים ליד טוצא?
- י. קוזלוב: הקידוח נעזב.
- ש. דיין: האם יש דזרבות לשעת חירום?
- י. קוזלוב: הרזרבות הרבה יותר גדולות מאשר אלו שהיו ערב מבצע סיני.
- ש. דיין: מה הן השקעות המדינה וגורמים אחרים בקידוחי נפט?
- י. קוזלוב: עד עכשיו השקיעו בחיפושי נפט כ-80 מיליון ל"י. המדינה השקיעה כ-15 מיליון ל"י. נדמה לי שכל משקיעי החוץ ביחד השקיעו כ-30 מיליון ל"י.
- ש. טורוקר: חוץ שנת 1959/60 הסתיים בניית צינור הנפט הגדול.
- י. רוקח: לשם מה מגדילים את צינור הנפט, האם הצינור הקיים איננו מספיק?
- י. קוזלוב: כדי לנצל את כל כוח הזיקוק העומד לרשותנו. כוח כחי הזיקוק בחיפה הוא 4 מיליון טון, ואנו מנצלים רק כ-1/3.

הי"ר י. גורי: לאחר שחברי הוועדה הביעו רצונם לערוך מסיבה לנגיד בנק ישראל, מר דוד הורביץ, לרגל מלאות לו 60 שנה, אני מודיע שנערוך את המסיבה ב-8 למרץ בשעות הערב.

